ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ 254 /ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 24 ກໍລະກົດ 2019

ລັດຖະດຳລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອາຊີວະສຶກສາ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອາຊີວະສຶກສາ (ສະບັບປັບປຸງ), ສະບັບເລກທີ 07/ສພຊ, ລົງວັນທີ 12 ມິຖຸນາ 2019;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈຳສະພາແຫ່ງຊາດ, ສະບັບເລກທີ 13/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 10 ກໍລະກົດ 2019.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍອາຊີວະສຶກສາ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ປະທານປະເທດ

ບຸນຍັງ ວໍລະຈິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 07 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 12 / 06 / 19

ມະຕິ

ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາຊີວະສຶກສາ (ສະບັບປັບປຸງ)

ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 7 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ VIII ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາຊີວະສຶກສາ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 12 ມິຖຸນາ 2019.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍອາຊີວະສຶກສາ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນສຽງເຫັນດີເປັນສ່ວນຫຼາຍ.

ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປານີ ຢາທໍ່ຕູ້

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ　　　　　　　　　　　　　　　　ເລກທີ 63 /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 12 ມິຖຸນາ 2019

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍອາຊີວະສຶກສາ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 (ປັບປຸງ) ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ການຕິດຕາມ ກວດກາວຽກງານອາຊີວະສຶກສາ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວມີປະສິດທິພາບ ແນໃສ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາກຳລັງແຮງງານລາວໃຫ້ມີ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄວາມຊຳນານງານ, ວິໄນແຮງງານ, ຕອບສະໜອງ ຄວາມຕ້ອງການຂອງຕະຫຼາດແຮງງານ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ, ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ອາຊີວະສຶກສາ

ອາຊີວະສຶກສາ ແມ່ນ ການສຶກສາເຕັກນິກວິຊາຊີບ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ໂດຍມີຈຸດໝາຍ ສ້າງ, ພັດທະນາຜູ້ຮຽນວິຊາຊີບໃຫ້ມີ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄວາມຊຳນານງານ, ວິໄນແຮງງານ, ວິຊາຊີບ ແລະ ມີວຽກເຮັດງານທຳ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ຫຼັກສູດປົກກະຕິ** ໝາຍເຖິງ ຫຼັກສູດວິຊາສະເພາະໃດໜຶ່ງ ທີ່ຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ ໂດຍທົ່ວໄປໃນລະບົບໂຮງຮຽນ;
2. **ຫຼັກສູດຕໍ່ເນື່ອງ** ໝາຍເຖິງ ຫຼັກສູດ ຊຶ່ງຜູ້ຮຽນວິຊາຊີບ ໄດ້ສືບຕໍ່ຮຽນ ຫຼື ຍົກລະດັບວິຊາຊີບທີ່ຕົນໄດ້ຮຽນມາ;
3. ໂມດູນ (module) ໝາຍເຖິງ ໜ່ວຍການຮຽນທີ່ມີເນື້ອໃນຄົບຖ້ວນ ດ້ານຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ວິໄນແຮງງານ ແລະ ຄຸນສົມບັດ ຂອງໜ້າວຽກໃດໜຶ່ງ;

4. **ໜ່ວຍກິດ** ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍທີ່ສະແດງເຖິງປະລິມານການຮຽນ ໃນແຕ່ລະວິຊາ;

5. **ວຸດທິການສຶກສາວິຊາຊີບ** ໝາຍເຖິງ ລະດັບວຸດທິອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ;

6. **ຜູ້ຮຽນທີ່ມີບັນຫາ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ພິການ, ຜູ້ເສຍອົງຄະ, ຜູ້ຖືກບໍາບັດ, ຄຸມຂັງ ຫຼື ດັດສ້າງ;

7. **ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ມີຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທາງດ້ານເສດຖະກິດ ຫຼື ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂເຂົ້າເຖິງການສຶກສາ;

8. **ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ** ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ, ການຜະລິດ, ການຄ້າ ແລະ ການບໍລິການຂອງທຸກພາກສ່ວນເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

9. **ວິໄນແຮງງານ** ໝາຍເຖິງ ລະບຽບໃນການອອກແຮງງານ;

10. **ສາມລັກສະນະການສຶກສາ** ໝາຍເຖິງ ລັກສະນະຊາດ, ລັກສະນະວິທະຍາສາດ ແລະ ທັນສະໄໝ, ລັກສະນະມະຫາຊົນ;

11. **ຫ້າຫຼັກມູນການສຶກສາ** ໝາຍເຖິງ ຄຸນສົມບັດສຶກສາ, ປັນຍາສຶກສາ, ແຮງງານສຶກສາ, ພະລະສຶກສາ ແລະ ສິລະປະສຶກສາ;

12. **ການຮຽນແບບອັດທະຍາໄສ** ໝາຍເຖິງ ການຮຽນ, ການຄົ້ນຄ້ວາດ້ວຍຕົນເອງ ດ້ວຍຫຼາຍວິທີລວມທັງຜ່ານສື່ຕ່າງໆ ຊຶ່ງບໍ່ຈໍາກັດເວລາ, ເນື້ອໃນ ແລະ ສະຖານທີ່ຮຽນ;

13. **ບຸກຄະລາກອນອາຊີວະສຶກສາ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ບໍລິຫານ, ນັກວິຊາການ, ຄູສອນວິຊາຊີບ ແລະ ຜູ້ຮຽນວິຊາຊີບ;

14. **ໜ່ວຍງານກຸ່ມອາຊີບ** ໝາຍເຖິງ ການຈັດຕັ້ງຂະແໜງອາຊີບໃດໜຶ່ງ ທີ່ປະກອບດ້ວຍຕົວແທນຈາກພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາ ວຽກງານອາຊີວະສຶກສາ;

15. **ຜູ້ຖືກທົດສອບ** ໝາຍເຖິງ ຜູ້ເຂົ້າມາທົດສອບ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄວາມຊໍານານງານ ແລະ ຄຸນສົມບັດຂອງຕົນໃນສາຂາອາຊີບໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານອາຊີວະສຶກສາ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວທຸກຄົນ ໄດ້ຮັບການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ໃນສາຂາໃດໜຶ່ງ ໂດຍອີງຕາມສະພາບ ແລະ ເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ຂອງບຸກຄົນ ແລະ ຄອບຄົວ ດ້ວຍການອຸດໜູນການຮຽນໃຫ້ແກ່ຜູ້ຮຽນດີເດັ່ນ, ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ, ຜູ້ຮຽນທີ່ມີບັນຫາ ແລະ ຜູ້ຮຽນໃນສາຂາອາຊີບທີ່ລັດສົ່ງເສີມ.

ລັດ ຈັດສັນງົບປະມານ ໃຫ້ສະຖານອາຊີວະສຶກສາທີ່ລັດສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມດ້ວຍນະໂຍບາຍສິນເຊື່ອ, ການຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນ ພາສີ, ອາກອນ ຕາມກົດໝາຍ ເພື່ອໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ລົງທຶນໃສ່ການກໍ່ສ້າງໂຄງລ່າງພື້ນຖານ, ສ້າງຕັ້ງໂຮງຮຽນອາຊີວະສຶກສາ, ສູນຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ, ປະກອບອຸປະກອນເຕັກນິກ ແລະ ບຸກຄະລາກອນອາຊີວະສຶກສາ ເຂົ້າໃນການຮຽນ-ການສອນວິຊາຊີບ ຢ່າງມີແຜນການ ແລະ ຈຸດສຸມ ລວມທັງການໃຫ້ທຶນກູ້ຢືມດອກເບ້ຍຕໍ່າ ແກ່ນັກຮຽນ-ນັກສຶກສາ ແນໃສ່ສ້າງ ແລະ ພັດທະນາກໍາລັງແຮງງານໃຫ້ພຽງພໍ ແລະ ມີຄຸນນະພາບ.

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ເປີດກວ້າງ ໃຫ້ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ, ຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີສ່ວນຮ່ວມເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານອາຊີວະສຶກສາ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານອາຊີວະສຶກສາ

ວຽກງານອາຊີວະສຶກສາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ເຄື່ອນໄຫວຕາມ ສາມລັກສະນະ, ຫ້າຫຼັກມູນການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ແລະ ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບ ຕາມມາດຕະຖານອາຊີບ;
2. ຮັບປະກັນການຮຽນທິດສະດີ ໄປຄວບຄູ່ກັບພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ, ຄວາມຄ່ອງຕົວ, ການຕໍ່ເນື່ອງ, ການເຊື່ອມຕໍ່ ແລະ ການຮຽນຮູ້ຕະຫຼອດຊີວິດ;
3. ປະຕິບັດຕາມຫຼັກສູດວິຊາຊີບ ແລະ ເຄື່ອນໄຫວ ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກສູດວິຊາຊີບຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
4. ຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ຮຽນສາມາດປະກອບອາຊີບດ້ວຍຕົນເອງ, ການດຸ່ນດ່ຽງແຮງງານພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
5. ມີຄວາມສະເໝີພາບ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກ ເພດ, ໄວ, ເຜົ່າ, ພູມລຳເນົາ ແລະ ຖານະທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຜູ້ດ້ອຍໂອກາດ ແລະ ຜູ້ຮຽນທີ່ມີບັນຫາໄດ້ເຂົ້າຮຽນ ແລະ ໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ;
6. ຮັບປະກັນຄວາມຖືກຕ້ອງ ແລະ ໂປ່ງໃສ ໃນວຽກງານອາຊີວະສຶກສາ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ) ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານອາຊີວະສຶກສາ ໃນ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 7 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານອາຊີວະສຶກສາ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຍົກລະດັບ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ ທາງດ້ານວິຊາການ, ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ເພື່ອພັດທະນາວຽກງານດັ່ງກ່າວໃຫ້ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ, ປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II
ລະບົບອາຊີວະສຶກສາ

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ລະບົບອາຊີວະສຶກສາ

ລະບົບອາຊີວະສຶກສາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອາຊີວະສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ;
2. ອາຊີວະສຶກສານອກໂຮງຮຽນ.

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ) ອາຊີວະສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ

ອາຊີວະສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ ແມ່ນ ຮູບແບບການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ ເຕັກນິກວິຊາຊີບ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບດ້ວຍຫຼັກສູດປົກກະຕິຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ.

ມາດຕາ 10 (ປັບປຸງ) ອາຊີວະສຶກສານອກໂຮງຮຽນ

ອາຊີວະສຶກສານອກໂຮງຮຽນ ແມ່ນ ຮູບແບບການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ ເຕັກນິກວິຊາຊີບ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ຄືກັນກັບອາຊີວະສຶກສາໃນໂຮງຮຽນ ຕ່າງແຕ່ວິທີການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ, ເວລາ, ຮູບການຕາມເງື່ອນໄຂຄວາມສາມາດ ແລະ ຄວາມພ້ອມຂອງຜູ້ຮຽນ ລວມທັງການຮຽນແບບອັດທະຍາໄສ.

ມາດຕາ 11 (ປັບປຸງ) ຮູບແບບການຮຽນອາຊີວະສຶກສາ

ຮູບແບບການຮຽນອາຊີວະສຶກສາ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຮູບແບບດັ່ງເດີມ ຊຶ່ງແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ ພາກທິດສະດີ ແລະ ພາກປະຕິບັດໃນສະຖານອາຊີວະສຶກສາເປັນຫຼັກ ແລະ ຝຶກງານ ໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານ;
2. ຮູບແບບສະມັດຖະພາບ ຊຶ່ງແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ ທີ່ເອົາຜົນການຮຽນເປັນຫຼັກ ແລະ ທົດສອບຕາມມາດຕະຖານອາຊີບ;
3. ຮູບແບບຄວບຄູ່ ຊຶ່ງແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງການຮຽນ-ການສອນ ພາກທິດສະດີ ແລະ ພາກປະຕິບັດຂັ້ນພື້ນຖານໃນໂຮງຮຽນ ແລະ ຝຶກແອບປະຕິບັດຕົວຈິງໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານເປັນຕົ້ນຕໍ.

ພາກທີ III
ໂຄງປະກອບອາຊີວະສຶກສາ ແລະ ວຸດທິວິຊາຊີບ

ມາດຕາ 12 ໂຄງປະກອບອາຊີວະສຶກສາ

ໂຄງປະກອບ ອາຊີວະສຶກສາ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ອາຊີວະສຶກສາ ຂັ້ນຕົ້ນ;
2. ອາຊີວະສຶກສາ ຂັ້ນກາງ;
3. ອາຊີວະສຶກສາ ຂັ້ນສູງ.

ໝວດທີ 1
ອາຊີວະສຶກສາຂັ້ນຕົ້ນ

ມາດຕາ 13 (ປັບປຸງ) ອາຊີວະສຶກສາຂັ້ນຕົ້ນ

ອາຊີວະສຶກສາຂັ້ນຕົ້ນ ແມ່ນ ການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມ ຕາມຫຼັກສູດວິຊາຊີບຂັ້ນຕົ້ນ ທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນມາດຕາ 14 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສໍາລັບຜູ້ຮຽນຈົບຂັ້ນປະຖົມສຶກສາ ຫຼື ທຽບເທົ່າຂຶ້ນໄປ ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ວິໄນແຮງງານ ແລະ ຄຸນສົມບັດ ເພື່ອປະກອບອາຊີບດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ເຮັດວຽກໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານ.

ມາດຕາ 14 (ປັບປຸງ) ຫຼັກສູດວິຊາຊີບຂັ້ນຕົ້ນ

ຫຼັກສູດວິຊາຊີບຂັ້ນຕົ້ນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຫຼັກສູດວິຊາຊີບຂັ້ນຕົ້ນລະດັບໜຶ່ງ ຊຶ່ງແມ່ນ ຫຼັກສູດຂັ້ນພື້ນຖານສໍາລັບຜູ້ຮຽນຈົບຂັ້ນປະຖົມສຶກສາ ຫຼື ທຽບເທົ່າໂດຍໃຊ້ເວລາຮຽນແຕ່ ສາມເດືອນ ຫາ ຫົກເດືອນ ຕາມວິຊາສະເພາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ຫຼັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນລະດັບສອງ ຊຶ່ງແມ່ນ ຫຼັກສູດສຳລັບຜູ້ຮຽນຈົບຊັ້ນປະຖົມສຶກສາ ຫຼື ທຽບເທົ່າໂດຍໃຊ້ເວລາຮຽນບໍ່ຫຼຸດ ໜຶ່ງປີ, ສຳລັບ ຜູ້ຮຽນຈົບວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນ ລະດັບໜຶ່ງແລ້ວ ໃຫ້ໃຊ້ເວລາຮຽນບໍ່ຫຼຸດ ຫົກເດືອນ;

3. ຫຼັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນລະດັບສາມ ຊຶ່ງແມ່ນ ຫຼັກສູດສຳລັບຜູ້ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ຂຶ້ນໄປໂດຍໃຊ້ເວລາຮຽນບໍ່ຫຼຸດ ສອງປີ ໂດຍອີງຕາມວິຊາສະເພາະທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສຳລັບ ຜູ້ຮຽນຈົບວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນລະດັບສອງແລ້ວ ໃຫ້ໃຊ້ເວລາຮຽນບໍ່ຫຼຸດ ໜຶ່ງປີ.

ໝວດທີ 2
ອາຊີວະສຶກສາຊັ້ນກາງ

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ອາຊີວະສຶກສາຊັ້ນກາງ

ອາຊີວະສຶກສາຊັ້ນກາງ ແມ່ນ ການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມ ຕາມຫຼັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນກາງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 16 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສຳລັບຜູ້ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ຫຼື ທຽບເທົ່າຂຶ້ນໄປ ຫຼື ຜູ້ຮຽນຈົບວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນລະດັບສາມ ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ວິໄນແຮງງານ ແລະ ຄຸນສົມບັດ ເພື່ອປະກອບອາຊີບດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ເຮັດວຽກໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານ.

ມາດຕາ 16 (ປັບປຸງ) ຫຼັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນກາງ

ຫຼັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນກາງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຫຼັກສູດສຳລັບຜູ້ຮຽນຈົບວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນລະດັບສາມ ໂດຍໃຊ້ເວລາຮຽນບໍ່ຫຼຸດ ໜຶ່ງປີ;
2. ຫຼັກສູດສຳລັບຜູ້ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນຕົ້ນ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ໂດຍໃຊ້ເວລາຮຽນບໍ່ຫຼຸດ ສາມປີ;
3. ຫຼັກສູດສຳລັບຜູ້ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ໂດຍໃຊ້ເວລາຮຽນບໍ່ຫຼຸດ ສອງປີ.

ໝວດທີ 3
ອາຊີວະສຶກສາຊັ້ນສູງ

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ) ອາຊີວະສຶກສາຊັ້ນສູງ

ອາຊີວະສຶກສາຊັ້ນສູງ ແມ່ນ ການສຶກສາ, ການຝຶກອົບຮົມ ຕາມຫຼັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນສູງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ສຳລັບຜູ້ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ ຫຼື ທຽບເທົ່າຂຶ້ນໄປ ຫຼື ຜູ້ຮຽນຈົບວິຊາຊີບຊັ້ນກາງ ໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ວິໄນແຮງງານ ແລະ ຄຸນສົມບັດ ເພື່ອປະກອບອາຊີບດ້ວຍຕົນເອງ ຫຼື ເຮັດວຽກໃນຫົວໜ່ວຍແຮງງານ.

ມາດຕາ 18 (ປັບປຸງ) ຫຼັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນສູງ

ຫຼັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນສູງ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ຫຼັກສູດສຳລັບຜູ້ຮຽນຈົບວິຊາຊີບຊັ້ນກາງ ໂດຍໃຊ້ເວລາຮຽນແຕ່ ໜຶ່ງ ຫາ ສອງ ປີ ຕາມແຕ່ລະຂະແໜງວິຊາຊີບ;

2. ຫຼັກສູດສຳລັບຜູ້ຮຽນຈົບຊັ້ນມັດທະຍົມສຶກສາຕອນປາຍ ຫຼື ທຽບເທົ່າ ໂດຍໃຊ້ເວລາຮຽນບໍ່ຫຼຸດ ສາມປີ.

ໝວດທີ 4
ວຸດທິວິຊາຊີບ

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ) ວຸດທິວິຊາຊີບ

ວຸດທິວິຊາຊີບ ແມ່ນ ຄຸນລັກສະນະ ແລະ ຄຸນຄ່າ ຂອງການຮຽນ, ການສຶກສາ ແລະ ການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບສາຂາໃດໜຶ່ງ ໂດຍມີການຢັ້ງຢືນຢ່າງເປັນທາງການ.

ມາດຕາ 20 (ປັບປຸງ) ລະດັບວຸດທິວິຊາຊີບ

ວຸດທິວິຊາຊີບ ປະກອບດ້ວຍ ຫ້າລະດັບ ດັ່ງນີ້:

1. ລະດັບ 1 ແມ່ນ ວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນລະດັບ ໜຶ່ງ;
2. ລະດັບ 2 ແມ່ນ ວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນລະດັບ ສອງ;
3. ລະດັບ 3 ແມ່ນ ວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນລະດັບ ສາມ;
4. ລະດັບ 4 ແມ່ນ ວິຊາຊີບຊັ້ນກາງ;
5. ລະດັບ 5 ແມ່ນ ວິຊາຊີບຊັ້ນສູງ.

ເນື້ອໃນລະອຽດຂອງວຸດທິວິຊາຊີບ ແຕ່ລະ ລະດັບ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂອບວຸດທິການສຶກສາແຫ່ງຊາດ.

ພາກທີ IV
ສະຖານອາຊີວະສຶກສາ
ໝວດທີ 1
ປະເພດສະຖານອາຊີວະສຶກສາ

ມາດຕາ 21 ປະເພດສະຖານອາຊີວະສຶກສາ

ສະຖານອາຊີວະສຶກສາ ມີ ສີ່ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ສູນຝຶກອົບຮົມ;
2. ໂຮງຮຽນ;
3. ວິທະຍາໄລ;
4. ສະຖາບັນ.

ມາດຕາ 22 (ປັບປຸງ) ສູນຝຶກອົບຮົມ

ສູນຝຶກອົບຮົມ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ຝຶກອົບຮົມລວມທັງຫົວໜ່ວຍແຮງງານ ຊຶ່ງດຳເນີນການຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ເພື່ອ ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບ ທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ ຫຼື ວິຊາການດ້ານໃດດ້ານໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 23 (ປັບປຸງ) ໂຮງຮຽນ

ໂຮງຮຽນ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ ສຶກສາ, ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ເພື່ອສ້າງກຳລັງແຮງງານໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ວິໄນແຮງງານ ແລະ ຄຸນສົມບັດ ໃນລະດັບອາຊີວະສຶກສາ ຊັ້ນຕົ້ນ, ຊັ້ນກາງ ແລະ ຊັ້ນສູງຕໍ່ເນື່ອງ.

ມາດຕາ 24 (ປັບປຸງ) ວິທະຍາໄລ

ວິທະຍາໄລ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ ສຶກສາ, ຝຶກອົບຮົມວິຊາຊີບ ເພື່ອສ້າງກຳລັງແຮງງານໃຫ້ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ວິໄນແຮງງານ ແລະ ຄຸນສົມບັດ ໃນລະດັບອາຊີວະສຶກສາຊັ້ນຕົ້ນ, ຊັ້ນກາງ ແລະ ຊັ້ນສູງ.

ມາດຕາ 25 (ປັບປຸງ) ສະຖາບັນ

ສະຖາບັນ ແມ່ນ ສະຖານທີ່ ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ, ພັດທະນາຫຼັກສູດ, ສື່ການຮຽນ-ການສອນ ແລະ ພັດທະນາອາຊີວະສຶກສາ ລວມທັງ ການສ້າງ, ບຳລຸງຄູ ແລະ ຍົກລະດັບບຸກຄະລາກອນອາຊີວະສຶກສາ.

ໝວດທີ 2
ການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ການຍຸບເລີກ

ມາດຕາ 26 (ປັບປຸງ) ການສ້າງຕັ້ງສະຖານອາຊີວະສຶກສາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທັງພາກລັດ ແລະ ເອກະຊົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງສະຖານອາຊີວະສຶກສາ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ແຜນພັດທະນາການສຶກສາ ແລະ ແຜນພັດທະນາແຮງງານໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ການສ້າງຕັ້ງສະຖານອາຊີວະສຶກສາ ຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕາມມາດຕະຖານ ທີ່ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ກຳນົດ.

ມາດຕາ 27 ການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງສະຖານອາຊີວະສຶກສາ

ການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງສະຖານອາຊີວະສຶກສາ ແຕ່ລະປະເພດ ແລະ ແຕ່ລະກໍລະນີ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການສຶກສາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ການຍຸບເລີກສະຖານອາຊີວະສຶກສາ

ສະຖານອາຊີວະສຶກສາຈະຖືກຍຸບເລີກ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນກິດຈະການທີ່ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ບໍ່ ແກ້ໄຂ, ປັບປຸງ ຂໍ້ຜິດພາດໃນການດຳເນີນກິດຈະການ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
3. ມີການສະເໜີ ຂໍຍຸບເລີກ;
4. ຖືກຖອນໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງ;
5. ມີກໍລະນີອື່ນທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ V
ການປະກັນຄຸນນະພາບອາຊີວະສຶກສາ
ໝວດທີ 1
ມາດຕະຖານອາຊີບ

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ມາດຕະຖານອາຊີບ

ມາດຕະຖານອາຊີບ ແມ່ນ ບັນທັດຖານດ້ານອາຊີບ ຊຶ່ງກຳນົດຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຄວາມຊຳນານງານດ້ານວິຊາຊີບ, ວິໄນແຮງງານ ແລະ ຄຸນສົມບັດ ໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການສ້າງຫຼັກສູດ, ການທົດສອບ ແລະ ການຮັບຮອງຄຸນນະພາບຂອງວຽກງານ.

ມາດຕາ 30 ໂຄງປະກອບຂອງມາດຕະຖານອາຊີບ

ໂຄງປະກອບຂອງມາດຕະຖານອາຊີບ ປະກອບດ້ວຍ ຊື່ອາຊີບ, ໜ້າທີ່, ວຽກ, ຂັ້ນຕອນການປະຕິບັດ, ຫຼັກເກນ, ຕົວຊີ້ວັດ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຂອງການປະຕິບັດແຕ່ລະວຽກ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ) ການສ້າງ ແລະ ການພັດທະນາມາດຕະຖານອາຊີບ

ການສ້າງ ແລະ ການພັດທະນາມາດຕະຖານອາຊີບ ແມ່ນ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍມີການປະສານສົມທົບກັບສະມາຄົມວິຊາຊີບ, ກຸ່ມອາຊີບ, ສະຖາບັນການສຶກສາ, ຜູ້ຊ່ຽວຊານດ້ານການສຶກສາ ແລະ ດ້ານແຮງງານ.

ມາດຕະຖານອາຊີບຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົບທວນ ແລະ ປັບປຸງ ເພື່ອໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບສະພາບການຂະຫຍາຍຕົວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ເຕັກນິກ-ເຕັກໂນໂລຊີ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ການສ້າງ ແລະ ການພັດທະນາມາດຕະຖານອາຊີບ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ໝວດທີ 2
ຫຼັກສູດ

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ຫຼັກສູດວິຊາຊີບ

ຫຼັກສູດວິຊາຊີບ ແມ່ນ ເອກະສານທີ່ກຳນົດ ເປົ້າໝາຍ, ໂຄງສ້າງ, ເນື້ອໃນ ແລະ ວິທີການຈັດການຮຽນ-ການສອນ ທີ່ຖືເອົາຜູ້ຮຽນເປັນໃຈກາງ ດ້ວຍການວັດຜົນ ຫຼື ການທົດສອບຄວາມສາມາດຂອງຜູ້ຮຽນຕາມສະພາບຕົວຈິງ ເພື່ອຮັບປະກັນ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ວິໄນແຮງງານ ແລະ ຄຸນສົມບັດທີ່ສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານອາຊີບ.

ມາດຕາ 33 (ປັບປຸງ) ການສ້າງ ແລະ ການພັດທະນາຫຼັກສູດ

ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ສ້າງ, ພັດທະນາ ແລະ ປ່ຽນແປງຫຼັກສູດ ຕາມສາມລັກສະນະ ແລະ ຫ້າຫຼັກມູນການສຶກສາແຫ່ງຊາດ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕະຖານອາຊີບ, ມາດຕະຖານຫຼັກສູດ ແລະ ສະພາບຕົວຈິງ ຕາມແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ, ມີລັກສະນະຕໍ່ເນື່ອງ ລະຫວ່າງ ຂັ້ນຮຽນຕ່າງໆ ຊຶ່ງສະແດງອອກເປັນປຶ້ມແບບຮຽນ ແລະ ປຶ້ມຄູ່ມື ທີ່ມີລັກສະນະເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ຫຼັກສູດວິຊາຊີບ ຕ້ອງຈັດເປັນໂມດູນ ຊຶ່ງສະສົມຜົນການຮຽນເປັນໜ່ວຍກິດຕາມຫຼັກສູດປົກກະຕິ ແລະ ຕໍ່ເນື່ອງ ໂດຍຮັບປະກັນສັດສ່ວນ ລະຫວ່າງພາກທິດສະດີ ແລະ ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ດັ່ງນີ້:

1. ຫຼັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນ: ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ບໍ່ຫຼຸດ 80% (ແປດສິບສ່ວນຮ້ອຍ) ຂອງເວລາຮຽນທັງໝົດຢູ່ໃນຫຼັກສູດ;

2. ຫຼັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນກາງ: ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ບໍ່ຫຼຸດ 70% (ເຈັດສິບສ່ວນຮ້ອຍ) ຂອງເວລາຮຽນທັງໝົດຢູ່ໃນຫຼັກສູດ;

3. ຫຼັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນສູງ: ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ ບໍ່ຫຼຸດ 60% (ຫົກສິບສ່ວນຮ້ອຍ) ຂອງເວລາຮຽນທັງໝົດຢູ່ໃນຫຼັກສູດ.

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ການອະນຸມັດ ແລະ ການຍົກເລີກຫຼັກສູດ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ເປັນຜູ້ອະນຸມັດ, ປະກາດໃຊ້ ຫຼື ຍົກເລີກ ຫຼັກສູດວິຊາຊີບ ທຸກລະດັບ.

ໝວດທີ 3
ການສອບເສັງ ແລະ ການທົດສອບ

ມາດຕາ 35 (ປັບປຸງ) ການສອບເສັງ

ການສອບເສັງ ແມ່ນ ການວັດ ແລະ ການປະເມີນ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ທັກສະວິຊາຊີບ ແລະ ຄຸນສົມບັດ ດ້ວຍຮູບການ ຂຽນ, ໝາຍ, ປາກເປົ່າ ແລະ ປະຕິບັດຕົວຈິງ.

ວິທີການສອບເສັງ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ການທົດສອບ

ການທົດສອບ ແມ່ນ ການວັດລະດັບ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ທັກສະວິຊາຊີບ ແລະ ຄຸນສົມບັດໃນສາຂາອາຊີບໃດໜຶ່ງ ເພື່ອຢັ້ງຢືນວຸດທິວິຊາຊີບ ຂອງຜູ້ຮຽນຈົບຫຼັກສູດວິຊາຊີບ ແລະ ຜູ້ມີປະສົບການໃນວຽກງານຕົວຈິງ.

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ) ຮູບການ ແລະ ວິທີການທົດສອບ

ການທົດສອບມີ ຮູບການ ແລະ ວິທີການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດ ລະບຽບການ ແລະ ຫຼັກການ ຂອງການທົດສອບ;
2. ທົດສອບຕາມມາດຕະຖານອາຊີບ;
3. ດຳເນີນການທົດສອບພາກທິດສະດີ ແລະ ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງ;
4. ຕີລາຄາ ແລະ ປະເມີນ ຜົນຂອງການທົດສອບ ດ້ວຍການໃຫ້ຄະແນນ.

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ມາດຕະຖານການທົດສອບ

ການທົດສອບຕ້ອງຮັບປະກັນມາດຕະຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ມີຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ທັກສະວິຊາຊີບ, ວິໄນແຮງງານ ແລະ ຄຸນສົມບັດໃນການປະຕິບັດວຽກງານ;

2. ເລືອກ ແລະ ນຳໃຊ້ ວັດສະດຸ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ;

3. ນຳໃຊ້ ແລະ ບຳລຸງຮັກສາ ພາຫະນະ ແລະ ວັດຖຸປະກອນ ໃນການປະຕິບັດວຽກງານໄດ້ຢ່າງຖືກຕ້ອງ;

4. ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ, ສຳເລັດຕາມກຳນົດເວລາ, ຮັບປະກັນຄວາມປອດໄພ ແລະ ຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ.

ສຳລັບເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ຖືກທົດສອບ, ການຈັດຕັ້ງການທົດສອບ ແລະ ການຢັ້ງຢືນຜົນຂອງການທົດສອບ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ) ການທຽບໂອນ

ການທຽບໂອນ ແມ່ນ ການສົມທຽບ ແລະ ຮັບຮູ້ ເນື້ອໃນຫຼັກສູດ ຫຼື ປະສົບການ ຂອງຜູ້ຮຽນວິຊາຊີບ ຫຼື ຜູ້ມີວຸດທິອາຊີບໃດໜຶ່ງ ເພື່ອໃຫ້ສາມາດຮຽນຕໍ່ຂະແໜງດຽວກັນໃນລະດັບທີ່ສູງກວ່າ.

ການທຽບໂອນ ສາມາດດຳເນີນຈາກຫຼັກສູດລະດັບຕໍ່າ ໄປຫາຫຼັກສູດລະດັບສູງກວ່າ ແລະ ຫຼັກສູດລະດັບດຽວກັນ ຈາກສະຖານອາຊີວະສຶກສາໜຶ່ງ ໄປຫາສະຖານອາຊີວະສຶກສາອື່ນ.

ໝວດທີ 4
ການອອກ ປະກາສະນີຍະບັດ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນ

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ປະກາສະນີຍະບັດ

ປະກາສະນີຍະບັດ ແມ່ນ ເອກະສານທາງການທີ່ຢັ້ງຢືນວຸດທິວິຊາຊີບ ແຕ່ລະລະດັບ ດັ່ງນີ້:

1. ປະກາສະນີຍະບັດວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນ ອອກໃຫ້ຜູ້ຮຽນຈົບຫຼັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນຕົ້ນ ທຸກລະດັບ;
2. ປະກາສະນີຍະບັດວິຊາຊີບຊັ້ນກາງ ອອກໃຫ້ຜູ້ຮຽນຈົບຫຼັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນກາງ;
3. ປະກາສະນີຍະບັດວິຊາຊີບຊັ້ນສູງ ອອກໃຫ້ຜູ້ຮຽນຈົບຫຼັກສູດວິຊາຊີບຊັ້ນສູງ.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ໃບຢັ້ງຢືນ

ໃບຢັ້ງຢືນ ແມ່ນ ເອກະສານທາງການທີ່ອອກໃຫ້ ຜູ້ສຳເລັດການຝຶກອົບຮົມໄລຍະສັ້ນ ຕໍ່າກວ່າສາມເດືອນ ໃນສາຂາວິຊາຊີບໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 42 (ປັບປຸງ) ການອອກ ປະກາສະນີຍະບັດ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນ

ສະຖານອາຊີວະສຶກສາທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເປັນຜູ້ອອກ ປະກາສະນີຍະບັດ ແລະ ໃບຢັ້ງຢືນ.

ປະກາສະນີຍະບັດຊັ້ນຕົ້ນ ລະດັບສາມຂຶ້ນໄປ ຕ້ອງນຳໄປຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ ກະຊວງ, ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ. ສຳລັບປະກາສະນີຍະບັດຊັ້ນຕົ້ນ ລະດັບ ໜຶ່ງ ແລະ ສອງ ຕ້ອງນຳໄປຂຶ້ນທະບຽນຢູ່ພະແນກການ, ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ.

ໝວດທີ 5
ການແຂ່ງຂັນທັກສະວິຊາຊີບ

ມາດຕາ 43 (ປັບປຸງ) ການແຂ່ງຂັນ ທັກສະວິຊາຊີບ

ການແຂ່ງຂັນທັກສະວິຊາຊີບ ແມ່ນ ການແຂ່ງຂັນຄວາມຊໍານານງານ ລະຫວ່າງ ຜູ້ຮຽນວິຊາຊີບດ້ວຍກັນໂດຍແມ່ນ ສະຖາບັນການສຶກສາ ພາກລັດ, ພາກເອກະຊົນ ຫຼື ຮ່ວມກັນຈັດ ເພື່ອສົ່ງເສີມ ແລະ ຍົກລະດັບຄຸນນະພາບ ການຮຽນ-ການສອນໃຫ້ທຽບເທົ່າກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ) ການຈັດການແຂ່ງຂັນທັກສະວິຊາຊີບ

ການແຂ່ງຂັນທັກສະວິຊາຊີບສາມາດຈັດຂຶ້ນ ໃນ ສາມລະດັບ ດັ່ງນີ້:

1. ລະດັບສະຖາບັນການສຶກສາ ສາມາດຈັດຂຶ້ນໄດ້ທຸກເວລາ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດຕົວຈິງ;
2. ລະດັບພາກ ໃຫ້ດໍາເນີນຢ່າງໜ້ອຍ ສອງປີ ຕໍ່ຄັ້ງ ໂດຍເອົາຜູ້ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກຈາກການແຂ່ງຂັນໃນລະດັບສະຖາບັນການສຶກສາ ເຂົ້າຮ່ວມ;
3. ລະດັບຊາດ ໃຫ້ດໍາເນີນຢ່າງໜ້ອຍ ສອງປີ ຕໍ່ຄັ້ງ ໂດຍເອົາຜູ້ໄດ້ຮັບການຄັດເລືອກຈາກການແຂ່ງຂັນໃນລະດັບພາກ ເຂົ້າຮ່ວມ.

ຜູ້ຊະນະການແຂ່ງຂັນທັກສະວິຊາຊີບ ໃນລະດັບຊາດ ສາມາດເຂົ້າຮ່ວມການແຂ່ງຂັນໃນລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບສາກົນ.

ມາດຕາ 45 (ປັບປຸງ) ອົງການຊີ້ນໍາການຈັດການແຂ່ງຂັນທັກສະວິຊາຊີບ

ກະຊວງສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ, ກະຊວງ, ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຮັບຜິດຊອບຊີ້ນໍາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງ ແຂ່ງຂັນທັກສະວິຊາຊີບລະດັບຊາດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ.

ພະແນກສຶກສາທິການ ແລະ ກິລາ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ປະສານສົມທົບກັບພະແນກແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ, ພະແນກການ, ອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຮັບຜິດຊອບຊີ້ນໍາ ແລະ ຄຸ້ມຄອງການຈັດຕັ້ງແຂ່ງຂັນທັກສະວິຊາຊີບລະດັບສະຖານສຶກສາ ແລະ ພາກ.

ໝວດທີ 6
ມາດຕະການປະກັນຄຸນນະພາບ

ມາດຕາ 46 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການປະກັນຄຸນນະພາບ

ມາດຕະການປະກັນຄຸນນະພາບ ແມ່ນ ວິທີການຕິດຕາມ, ປະເມີນຜົນ ແລະ ກວດສອບວຽກງານອາຊີວະສຶກສາ ຢ່າງເປັນລະບົບ ແລະ ຮອບດ້ານ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານດັ່ງກ່າວມີຄຸນນະພາບ ຕາມມາດຕະຖານອາຊີບທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້.